

ציון צפירי, העולם הזה

שושנה מלמד:
**„ביקשנו מבעלי הכלבים
 לאסוף את הצואה!“**

הרבה מאוד אוהבי כלבים ביקרו בשבוע שעבר בתערוכת הכלבים הבינלאומית שנערכה בתל-אביב. בדרום לתערוכה, דרכו כל אותם האנשים על ערימות של צואת כלבים, הממוזרת ביד רחבה על מידרכות העיר. את שושנה מלמד מרגיז העניין הזה מאוד. שושנה, פנסיונרית, הקימה ביחד עם כמה חברים את היוזמים, אירגון הנלחם על איכות החיים בתל-אביב. בין שאר הדברים הוא פועל למען הסרת ליכלוך הכלבים מרחובות העיר.

מה עשיתם עד עכשיו, שאלתי את שושנה. לפני שלושה חודשים ניסחנו עצומה, החתמנו עליה 3000 מתושבי העיר ומסרנו את העצומה לראש העיריה. בזמנית הרג פסנו איגרת לכל בעלי הכלבים בגוש דן, וביקשנו מהם להתחיל לאסוף את מה שהכלבים שלהם משאירים בחוץ. כמו שקורה בכל הארצות המפותחות בעולם.

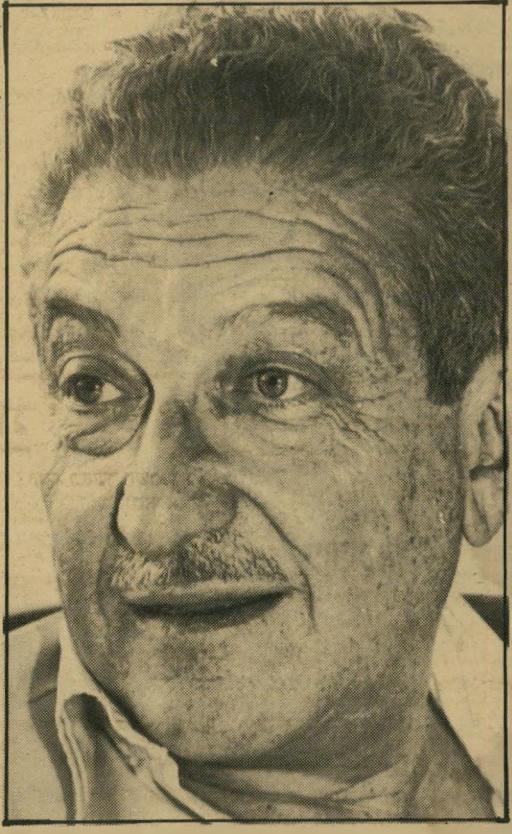
- **מה היתה תגובת העירייה לעצומה שלכם?**
 מיכתב תשובה רישמי לא קיבלנו, אבל פיתאום התחלנו לראות בעיתונות כל מיני ידעות על כך שהעירייה מתכוונת הגדיל את הפיקוח בעניין זה ולהטיל קנסות על בעלי הכלבים.
- **אני מבינה שהחוק בעניין זה קיים, והבעיה היא אכיפתו.**
 נכון, החוק ישנו, אבל חוק בלי רצון לאכפו לא שווה מאומה, וכולם מצפצפים עליו.
- **ומה, בעצם, אתם מבקשים? הרי אי-אפשר**

כלבים

להעמיד פקח ליד כל עץ בתל-אביב.
 אנחנו לא רק התלוננו. גם הצענו הצעות שונות. הצענו, למשל, להחתים את בעלי הכלבים על התחייבות לאסוף את צואת הכלבים שלהם. הצענו להגדיל את לוחיות המספר של הכלבים, כדי שיהיה קל לזהות את הכלב ולהתלונן. הצענו לפזר בעיר קופסות מיוחדות, כדי שיהיה לאן לזרוק את הפסולת. רעיונות יש לנו הרבה, ואם משהו בעיריה יתעניין וירצה לשנות דברים, אנחנו נעזור לו.

● **ובניתיים אפילו לא ענו לכם. אז מה אתם מתכוונים לעשות? אולי איזה סקנדאל קטן?**
 אנחנו לא בנויים לשבור שולחנות, אבל כל מה שאפשר לעשות בארץ דמוקרטית — נעשה, וזה כולל הפגנות. אנחנו רוצים שראש העיריה יפסיקו לבנות מונומנטים, פסלים ופירמידות בתל-אביב, במקום לראווג לדברים האלמנטריים, כמו נקיית העיר. (דניאלה שמ) (דניאלה שמ)

ציון צפירי, העולם הזה

עזר וייצמן:
**„בלי דיין לא היתה להם
 זיקפה מילחמתית!“**

חג הספר העברי חלף, וכל הנוגעים בדבר חוזרים לימות החול של הסיפור והספרים, עבודה קשה. תושים, הפצה מוצלחת או לא. ביקורות מכל מין. תיקנות ואכזבות. פגשתי את עמוס אטינגר, שוחחנו על שבוע הספר ואמרתי לו שלא ראיתי שום ביקורת על הרומאן החדש שלו. נערה ושמה אליס. עמוס אמר שהוא החליט לא לשלוח אף עותק אחד למבקרי-סיפור.

● **מדוע? לא כל יום אתה כותב רומאן. לא מעניין אותך מה יגידו המבקרים?**
 לא. גם בלי לשלוח להם אני יכול להגיד לך עכשיו מי מהם יכתוב, ומה יכתבו. למה לי לשלוח את ספריי למקום מועד לפורענות? כל הביקורת הסיפורית בארץ מתבשלת בתוך המיץ של עצמה כבר שנים. הכל מבוסס שם על יחסים אישיים. חבר כותב על חבר מאותה הקליקה, ומהקליקה השניה נשמעות מייד ההשמצות.

● **אתה מדבר על מבקרים מסויימים?**
 לא. אני מדבר על הביקורת בארץ, ולא רק ביקורת הסיפור. גם במוסיקה זה כך, וגם בציור וגם בקולנוע. כולם חברים של

צבא

איקס, ושונאים של ויי. מי הם בכלל, כל המבקרים הללו? אמנים מתוסכלים. עם ראש נפוח והשפעה השואפת לאפס!

● **מדוע אתה אומר „השפעה השואפת לאפס“? אתה לא מאמין שיש להם השפעה על הקהל הרחב?**
 יש להם השפעה על 200 קוראים, שגם הם בתוך הקליקות. הקהל הרחב איננו מטומטם. הוא יודע בדיוק מה הוא אוהב. ואם הקהל הרחב אוהב ספר מסויים או סרט או תוכנית טלוויזיה, זה הצעד הראשון לכישלון הספר או הסרט, מבחינת הביקורת.

● **נערה ושמה אליס” הוא רומאן המדובר על חברים שלך ועל אנשים החיים כאן עכשיו. ישנו שם אומרים שבוה גמורת את החשבון עם הדסה בוישם.**
 אני יודע שכולם אומרים את זה. הרה לא המציאה את רועי-הלב. גם לאהרם יש. טיפות-הרעל היוודות משערותיה הם רק חלק מהרעל המסתובב בביקורת הישראלית. (דניאלה שמ)

וכך אמר עזר וייצמן, מי שהיה ראש-אג"ם במילחמת ששת-הימים:
 זוהי שערוריה!
 ● **מה שערוריה?**
 שלא הזכירו את המתים, שמילאו תפקיד מרכזי במילחמת ששת-הימים!
 ● **מזי, למושל?**
 איפה לוי אשכול? איפה דדו (דוד) אלעזר. מי שהיה אלוף פיקוד הצפון בשעת כיבוש רמת-הגולן. איפה משה דיין?
 ● **מה דעתך על חלקו של דיין במאורעות?**
 בלי דיין זה לא היה קורה. בלי דיין לא היו יוצאים בכלל למילחמה. בלי דיין לא היתה לכל החברה האלה (ממשותפי העצרת, המפקדים הבכירים של מילחמת-ששת-הימים) זיקפה מילחמתית! (רונית אנטלר)